# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2012, č. j. 30 A 144/2011 - 7,

**takto:**

**I.** Řízení **se zastavuje.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení rozhodnutí České advokátní komory (dále „žalovaná“) ze dne 27. 10. 2011, č. j. 2948/11.

[2] Krajský soud v Brně poté napadeným usnesením věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému, a to z důvodu, že sídlo žalované je v Praze. Krajský soud v Brně totiž není místně příslušný k projednání dané věci (§ 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).

[3] Proti usnesení krajského soudu o postoupení věci místně příslušnému soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Zde mj. uvedl, že posouzení místní příslušnosti je hrubě nesprávné, neboť předseda ČAK vykonává svěřenou moc právě a jen v sídle pobočky žalované v Brně, a proto nemůže být místně příslušným soud v Praze. Námitku místní nepříslušnosti Krajského soudu v Brně nikdo nevznesl, přičemž stěžovatel má za to, že vadu místní nepříslušnosti je možné přezkoumat až v kasační stížnosti.

[4] Vzhledem k tomu, že s podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů], a stěžovatel tuto povinnost současně s podáním kasační stížnosti nesplnil, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 23. 4. 2012, č. j. 2 As 90/2012 - 6, k tomu vyzval. Ke splnění poplatkové povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta 10 dnů od doručení uvedeného usnesení s tím, že byl poučen o následcích nezaplacení zákonem stanoveného poplatku ve stanovené lhůtě. Současně jej Nejvyšší správní soud usnesením z téhož dne, č. j. 2 As 90/2012 – 8, vyzval, aby v téže lhůtě prokázal splnění podmínky povinného právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti dle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[5] Stěžovatel na uvedené výzvy reagoval následně podáním, adresovaným Krajskému soudu v Brně ze dne 9. 5. 2012, v němž požádal o ustanovení zástupce či o osvobození od soudního poplatku, přičemž poukázal na naprostý nedostatek prostředků na úplatu služeb advokáta.

[6] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 6. 2012, č. j. 2 As 90/2012 - 17, stěžovateli jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl, neboť dospěl k závěru, že v daném případě stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. a tedy ani pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s., když nyní posuzovaný návrh zjevně nemůže být úspěšný, své právo stěžovatel uplatňuje zjevně šikanózním způsobem, svévolně a účelově, soudí se nikoli se snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu. Z toho důvodu byl stěžovatel znovu vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Usnesením z téhož dne, č. j. 2 As 90/2012 – 15, pak Nejvyšší správní soud opětovně vyzval stěžovatele, aby v řízení o kasační stížnosti splnil poplatkovou povinnost, tj. aby zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích, položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou tohoto zákona]. Ke splnění této povinnosti mu byla rovněž stanovena lhůta 10 dnů. V obou případech byl stěžovatel zároveň poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedeným výzvám. Obě usnesení byla stěžovateli řádně doručena dne 9. 7. 2012 (doručenka na č. l. 16 soudního spisu).

[7] Stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, namísto toho na uvedené výzvy reagoval podáním, jež bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 24. 7. 2012 a v němž jednak Nejvyšší správní soud žádal o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a to o čtyři měsíce, jednak o „odklad vykonatelnosti výzvy“ k zaplacení soudního poplatku.

[8] Těmto žádostem ovšem Nejvyšší správní soud nemůže vyhovět, a to ze stejných důvodů, pro něž nevyhověl již stěžovatelově žádosti o ustanovení advokáta, tj. proto, že v daném případě stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. a tedy ani pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s., když nyní posuzovaný návrh je zjevně neúspěšným návrhem, podaným navíc šikanózním způsobem.

[9] Za této situace, kdy stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek, je namístě, aby bylo řízení o jeho kasační stížnosti zastaveno v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Proto s ohledem na výše uvedené bylo řízení v této právní věci

zastaveno [ustanovení § 47 písm. c) ve vazbě na § 120 s. ř. s.]. Stěžovatelova žádost o „odložení vykonatelnosti výzvy“ nemá na daný závěr žádný vliv.

[10] Nad rámec výše uvedeného je vhodné dodat, že otázkou určení místní příslušnosti Městského soudu v Praze v řízeních směřujících proti rozhodnutím České advokátní komory se Nejvyšší správní soud zejména díky stěžovatelově procesní aktivitě, pohybující se až na samé hranici s kverulantstvím, v minulosti nesčetněkrát zabýval a své závěry vyplývající již z ustálené judikatury (srov. např. rozsudek ze dne 27. 1. 2005, č. j. 6 Ads 31/2004 – 35, rozsudek ze dne 5. 1. 2012, č. j. 2 As 141/2011 - 27, či rozsudek ze dne 28. 2. 2012, č. j. 2 As 38/2012 - 50, dostupné na www.nssoud.cz) by ani v nyní posuzovaném případě neměl důvod jakkoliv revidovat.

[11] V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta prvá s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu